

Torah Nation

"This day you have become a nation" (Devarim 27:9). What national event happened on that day? We did not enter the Land of Israel. We did not begin speaking our own language. Rav Shimshon Refael Hirsch explains that the Jewish people took an oath to accept and uphold the Torah on that day. That was the beginning of our nationhood. Although we were still in the desert without a homeland, and without any visible natural means of existence, we were a nation. What unifies the Jewish nation? The acceptance and upholding of the Torah. We are now approaching Rosh Hashanah, the day in which we proclaim Hashem's sovereignty. He is the King. But there can be no King without a nation. We are his nation. But what is a nation without unity? To be the nation fitting to accept Hashem's rule, we must be unified. Rav Hirsch explains that upholding the Torah is the key to our unity. This month of Elul, is our month of preparation for Rosh Hashanah. We have the opportunity now to strengthen our national unity, to prepare ourselves to accept Hashem's rule. To do that, we must strengthen our Torah learning and observance of mitzvos.

Kinderlach . . .

We still have over a week until Rosh Hashanah. Try to strengthen your Torah learning each day. Try to be more careful when you do mitzvos. Pray and make blessings with more kavannah (concentration). Do more chessed (acts of kindness) for people. Prepare yourselves. The King is coming.

Thank You for Everything

"Our grapevine is beautiful Abba."

"Baruch Hashem, Avi. The Almighty has blessed us with lovely fruit this year. We must thank Him before we eat the grapes."

"Yes, we learned about that, Abba. Before eating grapes we make the blessing, 'Borei pri ha'etz' (Who has created the fruit of the tree)."

"That blessing is very important, Avi. However, there is a much greater expression of our *hacoras hatov* (recognizing the good done for us and being grateful) in this week's parasha."

"Are you referring to *bikurim* (first fruits),

Abba?"

"Yes, Avi. In the times of the Beis HaMikdash, we would bring the first of our fruits of the seven species to Yerushalayim. We would give them to the Kohen. He would wave them and then place them before the *mizbeach* (altar). We would then express our gratitude to Hashem with the following statement. 'An Aramean (Lavan) tried to destroy my forefather (Yaakov). He descended to Mitzraim and sojourned there, few in number, and there he became a nation – great, strong, and numerous. The Mitzrim mistreated us and afflicted us, and placed

"אֲרָמִי אֵבֶד אֲבוֹי"

hard labor upon us. Then we cried out to Hashem, the G-d of our forefathers, and Hashem heard our voice and saw our affliction, our struggle, and our oppression. Hashem took us out of Mitzraim with a strong hand and with an outstretched arm, with great fear, with signs and wonders. He brought us to this place, and He gave us this Land, flowing with milk and honey. And now, behold! I have brought the first fruit of the land that You have given me, O Hashem!' (Devarim 26:5-10)."

"That is quite a declaration, Abba. Why is all of this necessary? Isn't it just enough to thank Hashem for the first fruits?"

"Apparently not, Avi. To begin to understand this, we must realize that *hacoras hatov* – recognizing the good done for us and being grateful – is a foundation of *Avodas Hashem* (Service to The Creator). We can only properly serve Him when we realize how much we owe to Him. We are like a servant serving a master. The master provides food, clothing, and shelter for his servant. He takes care of all of his needs. A servant who realizes this will be overflowing with gratitude for the master. He will be only too happy to fulfill his master's will.

"This declaration describes all of the good that The Almighty has done for us. It begins when the future of Klal Yisrael was dependent upon just one person – Yaakov Avinu. Along came Lavan, who tried

to destroy Yaakov, and thereby wipe the Jewish people off the face of the earth. Truthfully, he would have succeeded, were it not for Hashem's Divine Protection of our forefather. This was the start of our nation, and so the pattern has continued. We are totally at the mercy of the nations of the world, who seek to destroy us. Our only means of survival in this world is Divine Protection. He is The One Who preserved us in Mitzraim. He took us out of there, and punished our oppressors. He sustained us in the desert, and He brought us to this Land. He brought the rain that made the fruit grow. We owe every aspect of our existence to Him. This is what we must express when we bring Him our *bikurim*."

"I see, Abba. We may not have *bikurim* in our days, but we still have *Avodas Hashem*."

"Correct, Avi."

"We still serve Him like a servant to a master. Therefore, we must also strengthen our *hacoras hatov* to Him."

"Absolutely."

"Abba, let me first thank Him for giving me such a wonderful father, who gave me the gift of life, who takes care of all of my needs, and who teaches me how to serve Hashem."

"And let me thank Him for an equally wonderful son, who is so eager to do the will of his Creator. May you always succeed."

"Amen."

Kinderlach . . .

Klal Yisrael is still alive today. Baruch Hashem. He has protected and preserved us through these thousands of years of *golus*. None of the wars, expulsions, pogroms, blood libels, inquisitions, and holocausts could destroy us. Why? Because our Creator protected us. For this, we thank Him. We also are grateful for our day-to-day existence. He gave us a mother and father who take care of us. He gave us the grocer who brings our food to the store, the driver who takes us to school, the teachers who teach us, and the friends who learn with us. Thank every one of them! By constantly expressing your gratitude, you will ingrain the *middah* (character trait) of *hacoras hatov* in your heart. Express your *hacoras hatov* to Hashem when you pray and recite blessings. When you realize how much you owe Him, you will come to serve Him with a *lev shalem* (complete heart). Kinderlach, may you all succeed at becoming wonderful *ovdei* (servants of) Hashem!

והגדת לבנך

פרשת כי תבא

"ההצהרה הזאת, המכונה 'מקרא ביכורים' מתארת את כל הטוב שגמל לנו ה'. היא מתחילה בסיפור המצב כאשר כל עתידו של עם ישראל היה קשור באדם אחד - יעקב אבינו. והנה בא לבן הארמי וניסה להשמיד את יעקב ובכך למחוק את עם ישראל מעל פני האדמה. האמת היא, שהוא היה מצליח, לולא השמירה האלוקית שנתן ה' ליעקב. זו היתה ראשיתה של האומה הישראלית, וכך הם הדברים מאז ועד היום. אנו נתונים לגמרי לחסדי אומות העולם הרוצים להשמידנו. אמצעי ההישרדות היחיד שיש לנו בעולם הוא ההגנה שה' מעניק לנו. הוא ששמר עלינו במצרים. הוא שהוציא אותנו משם והעניש את מעבידינו. הוא שקיים אותנו במדבר והביאנו לארץ הזאת. והוא שמביא את הגשם שבאמצעותו צומחים הפירות ומתפתחים. כל המרכיבים של קיומנו באים ממנו. זה מה

עם התורה

"...היום הזה נהיית לעם" (דברים כ"ג, ט'). איזה אירוע לאומי התרחש באותו יום? עוד לא נכנסנו לארץ ישראל. לא התחלנו לדבר בשפתנו שלנו. רב שמשון רפאל הירש זצ"ל מסביר שעם ישראל נשבע באותו יום לקבל את התורה ולשמרה. זו היתה תחילת היותנו לעם. למרות שעדיין היינו במדבר, ללא מולדת וללא אמצעי מחיה הנראים לעין, כבר היינו לעם. מה מאחד את העם היהודי? קבלת התורה וקיומה. אנו מתקרבים לראש השנה, ליום בו אנו מכריזים על מלכותו של ה' בעולם. אבל הרי אין מלך בלא עם? אנחנו העם. ומהו עם בלא אחדות? כדי להיות אומה המתאימה לקבל על עצמה את מלכותו של ה' יתברך, אנחנו מוכרחים להתאחד. ה' הירש מסביר ששמירת התורה היא המפתח לאחדותנו. חודש אלול הוא חודש ההכנה שלנו לראש השנה. יש לנו הזדמנות עכשו לחזק את אחדותנו הלאומית ולהכין את עצמנו לקבלת מלכותו של ה' יתברך. כדי לעשות זאת עלינו להתחזק בלימוד התורה ובקיום המצוות.

"ארמי אבד אבי"

שאנו מביעים כאשר אנו מביאים לו את ביכורי פרי אדמתנו. "אני מבין, אבא. ייתכן שאין לנו הבאת ביכורים היום, אך עבודת ה' - יש ויש לנו." "נכון, יוסי." "אנו עדיין משרתים אותו כמו שעבד משרת את אדוניו. ולפיכך עלינו לחזק את הכרת הטוב שלנו כלפיו." "בהחלט כן." "אבא, קודם כל, ברצוני להודות לה' על שנתן לי אבא נפלא כל כך, שהעניק לי את חיי, ושדואג לכל מחסורי, ועוד מלמד אותי כיצד לעבוד את ה'." "ועלי להודות לה' גם כן - על בן נפלא כל כך, שכה שואף לעשות את רצון הבורא. יהי רצון שתצליח בכך." "אמן."

ילדים יקרים...

נותרו לנו עוד שבועיים עד ראש השנה. נסו לחזק את לימוד התורה כל יום. נסו להקפיד יותר בקיום המצוות. התפללו ואמרו ברכות בכוונה רבה יותר. עשו יותר חסד. היכוננו! המלך עומד להגיע!

תודה על הכל!

"הגפן שלנו ממש יפה, אבא." "ברוך ה', יוסי. הקב"ה בירך אותנו בפירות יפים השנה. עלינו להודות לו לפני שנוכל ליהנות מהענבים האלה." "כן, למדנו על כך, אבא. לפני שאוכלים ענבים מברכים "בורא פרי העץ." "ברכה זו חשובה מאוד, יוסי. אך יש ביטוי גדול עוד יותר של הכרת הטוב שאנו חשים כלפי הקב"ה, והוא מופיע בפרשת השבוע הזה." "האם אתה מתכוון להבאת ביכורים, אבא?" "כן, יוסי. בזמן שבית המקדש היה קיים, היינו מביאים את ראשית הפירות משבעת המינים לירושלים, ונותנים אותם לכהן. הוא היה מניף אותם ומניח אותם לפני המזבח. לאחר מכן היינו מבטאים את תודתנו לה' בהצהרה הבאה: 'ארמי (=לבן) אובד אבי (=יעקב אבינו) וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב. וירעו אותנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה קשה. ונצקע אל ה' אלוקי אבותינו וישמע ה' את קולנו וירא את עונינו ואת עמלנו ואת לחצנו. ויוציאנו ה' ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא גדול ובאותות ובמופתים. ויביאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת, ארץ זבת חלב ודבש. ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי ה'!" (דברים כ"ו, ה'-י). "זוהי הצהרה מרשימה מאוד, אבא. אך מדוע יש צורך בכל זה? האם אין זה מספיק לומר פשוט 'תודה' על הפירות הראשונים?" "נראה שלא, יוסי. על מנת להבין את העניין, עלינו לדעת שהכרת הטוב היא היסוד של עבודת ה'. אנו יכולים לעבודו כמאות רק כאשר אנו תופסים כמה אנו באמת חייבים לו. אנו כמו עבדים המשרתים את אדוננו. האדון מעניק לעבדיו מזון, בגדים ומחסה. הוא דואג לכל צרכיהם. על עבד המבין זאת להיות מלא בהכרת הטוב לאדון. ואז הוא ימלא את רצון אדוניו בשמחה.

ילדים יקרים...

עם ישראל עדיין קיים היום, ברוך ה'. ה' הגן עלינו ושמר עלינו במשך כל אלפי שנות הגלות. מלחמות, גירושים, פוגרומים, עלילות דם, אינקוויזיציות ושואות לא הצליחו להשמידנו. מדוע? מכיוון שהבורא הגן עלינו, ועל כך אנו מודים לו. אנו גם מודים לו על קיומנו היום-יומי. הוא נותן לנו אבא ואמא המטפלים בנו. הוא נותן לנו את בעל חנות המכולת, המביא לחנותנו את המזון שאנו זקוקים לו. ועוד הוא נותן לנו את הנהגה הלוקח אותנו לבית הספר, את המורים המלמדים אותנו, ואת החברים שלומדים איתנו. אימרו תודה גם לכל אחד ואחד מהם! בכלל פעם שמודים למישהו, מחזקים בלב את מידת הכרת הטוב. ילדים יקרים, הרגישו הכרת הטוב לה' כאשר אתם מתפללים ומברכים. כאשר תבינו כמה אתם חייבים לו, תבואו לעבוד אותו בלב שלם. יהי רצון שתצליחו להיות עובדי ה' מסורים ונאמנים!